

управлінських рішень і допомагають визначити напрямки подальших ініціатив для покращення.

Оцінка ефективності інноваційного розвитку корпоративних інтеграцій повинна бути комплексною та враховувати різні аспекти, спрямовані на досягнення стратегічних цілей та забезпечення сталого розвитку підприємства.

Список використаних джерел:

1. Гуцалюк О. М. Інноваційна складова в управлінні ефективністю інтеграційних перетворень корпоративних підприємств. *Вісник Одеського національного університету. Серія: «Економіка»*. 2017. Том 22. Вип. 10 (63). С. 102-108.

2. Попов О.Є. Теоретико-методологічні та концептуальні засади формування організаційно-економічного механізму корпоративного управління : монографія. Харків: ВД «ІНЖЕК», 2009. 390 с.

ВИЗНАЧЕННЯ БАР'ЄРІВ І ДРАЙВЕРІВ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ КОРПОРАТИВНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

МІНЛЕЙ ЧЕНЬ, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, асистент-стажист кафедри менеджменту і адміністрування
Приватний заклад вищої освіти «Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова»

Економічна стратегія реалізації корпоративних інтеграційних процесів є складним завданням, оскільки воно містить ряд бар'єрів та драйверів, які впливають на успішність цього процесу та вимагає врахування цих факторів для забезпечення успішного впровадження та досягнення стратегічних цілей компанії.

Формування економічної стратегії реалізації корпоративних інтеграційних процесів – це складне та багатогранне завдання, яке вимагає уваги до різних аспектів, включаючи культурні, фінансові, технічні, соціальні та правові виміри. У цьому контексті, існує низка бар'єрів і драйверів, які впливають на успішність інтеграційних зусиль компанії.

Такі бар'єри як культурні відмінності, правові обмеження, фінансові та технологічні виклики, соціальні опозиції, ускладнюють інтеграційні процеси. Однак правильне управління цими бар'єрами може призвести до формування ефективної стратегії.

Драйвери, які сприяють успіху, включають стратегічні цілі, економічні вигоди, технологічні можливості, ринкову позицію та ефективне управління ризиками. Також важливо враховувати підтримку ключових стейкхолдерів й розвиток людського капіталу.

Розглянемо основні бар'єри формування економічної стратегії реалізації корпоративних інтеграційних процесів:

1. Культурні відмінності: різниця в корпоративній культурі та цінностях між компаніями, що об'єднуються може стати значущим бар'єром. Неузгодженість в підходах до управління та сприйнятті бізнес-процесів може ускладнити інтеграцію.

2. Правові обмеження: різноманітні правові норми та обмеження, які можуть бути пов'язані з ринковою конкуренцією, концентрацією ринку, антимонопольними обмеженнями та іншими аспектами, можуть ускладнити процес інтеграції.

3. Фінансові обмеження: недостатність фінансових ресурсів для реалізації інтеграційних процесів може стати серйозним бар'єром. Вартість злиття та поглиблення, технологічні витрати та інші фінансові аспекти вимагають ретельного планування.

4. Технологічні виклики: несумісність систем і технологій між компаніями може стати технічним бар'єром. Необхідність інтеграції та модернізації інформаційних систем може призвести до значних труднощів.

5. Соціальні аспекти: супротив персоналу та опозиція соціальних груп можуть виникнути через перейменування, зміни в системі управління, або через загрозу збереження робочих місць.

Поряд із цим слід звернути увагу на пріоритетні драйвери формування економічної стратегії реалізації корпоративних інтеграційних процесів, яких більше, ніж бар'єрів та які визначають об'єктивність шляху даного процесу:

1. Стратегічні цілі: визначення чітких стратегічних цілей і корпоративних мета-пріоритетів, які мають бути досягнуті за допомогою інтеграції.

2. Економічні вигоди: визначення можливостей для зростання прибутковості, економії витрат та отримання інших економічних вигод внаслідок інтеграції.

3. Технологічні можливості: використання технологічних переваг та синергій між компаніями для створення інновацій та забезпечення конкурентоспроможності.

4. Ринкова позиція: збільшення ринкової частки та підвищення конкурентоспроможності через реалізацію інтеграційних стратегій.

5. Ефективне управління ризиками: систематичний аналіз та управління ризиками, пов'язаними з інтеграційними процесами для забезпечення успішності інтеграції.

6. Управління змінами: впровадження ефективних стратегій управління змінами для забезпечення успішного впровадження інтеграційних проєктів.

7. Підтримка ключових стейкхолдерів: активна підтримка та залучення ключових стейкхолдерів, включаючи акціонерів, клієнтів, персонал та інші зацікавлені сторони.

8. Розвиток людського капіталу: розвиток та залучення висококваліфікованих кадрів для успішної реалізації інтеграційних стратегій.

Отже, враховуючи комплексність факторів, що впливають на корпоративну інтеграцію, важливо визначити і збалансувати стратегічні цілі та дії, щоб ефективно подолати бар'єри та максимізувати драйвери успіху.

Управління змінами, активна комунікація та систематичний аналіз ризиків також є важливими елементами у формуванні економічної стратегії корпоративних інтеграцій.

Успішна корпоративна інтеграція вимагає не тільки ретельного планування, але й гнучкості, адаптивності та здатності компаній адекватно реагувати на змінні умови ринку та бізнес-середовища. Послідовне вдосконалення, орієнтоване на досягнення стратегічних цілей, є ключовим фактором для створення стабільної та конкурентоспроможної корпоративної структури в умовах сучасного бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Гуцалюк О.М. Динамічне обґрунтування інтеграційної стратегії корпоративного розвитку. *Економіка розвитку*. 2017. № 4 (84). С. 67-74.

2. Попов О.Є., Котов А.М., Зайцева Т.Г. Розподіл і реалізація корпоративного контролю при формуванні капіталу акціонерного товариства: монографія. Харків: ВД «Інжек», 2009. 320 с.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОЦІНКИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВАХ УКРАЇНИ

ЦЗУСЯНЬ ЛІНЬ, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, асистент-стажист кафедри менеджменту і адміністрування
*Приватний заклад вищої освіти «Східноєвропейський університет
імені Рауфа Аблязова»*

Оцінка організації корпоративного управління в акціонерних товариствах України є важливим етапом для забезпечення ефективності функціонування компаній та захисту інтересів її акціонерів.

В ході оцінки необхідно враховувати вимоги вітчизняного законодавства, визначені стандарти корпоративного управління, а також найкращі практики національних і міжнародних ринків. Результати оцінки слід розглядати як інструмент для виявлення сильних та слабких сторін корпоративного управління та розробки рекомендацій щодо його покращення.

Особливості проведення такої оцінки, на нашу думку, мають включати наступні аспекти:

1. Законодавча база: в Україні існує низка законів та нормативних актів, що регулюють корпоративне управління, такі як Господарський кодекс України, Закон України «Про акціонерні товариства», Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» та інші. Оцінка повинна враховувати вимоги цих законів та визначати ступінь відповідності компанії їхнім вимогам.

2. Структура управління: оцінка включає аналіз структури органів управління компанією, таких як наглядова рада, правління, комітети, а також розподіл повноважень між ними.